

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/92/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010755
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121010755.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martin Ľuptáka, PhD., MBA a JUDr. Petra Kvietka, v trestnej veci obžalovaných K. C. a F. J., stíhaných pre pokračovací zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a), b), ods. 3 písm. c) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. novembra 2022, konajúc o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5Tk/3/2021, zo dňa 08. 04. 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. f) ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5Tk/3/2021 z 08.04.2022 vo výroku o povinnosti obžalovaných nahradiť spôsobenú škodu poškodeným S. J., spol. VK I., s.r.o. a spol. D., s.r.o.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodujúc sám

o d k a z u j e

podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodené strany a to :

- S. J., nar. XX. XX. XXXX, I. č. XX, C. J.,

- poškodenú VK SUMA, s. r. o. so sídlom Osloboditeľov 27, Veľký Krtíš, IČO: 36 814 288,

- poškodenú BILLA, s. r. o., so sídlom Bajkalská 19/A, Bratislava, IČO: 31 347 037, náhradu škody vo výške 1 541,28 Eur.

s ich nárokom na náhradu škody na civilný proces.

V ostatných výrokoch zostáva napadnutý rozsudok nezmenený.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5Tk/3/2021, zo dňa 08. 04. 2022, boli obžalovaní K. C. a F. J. uznaní vinnými z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., z pokračujúceho zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a), b) ods. 3 písm. c) Tr. zák. a pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. b) Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a to za skutky, ktorých sa mali dopustiť tak, že

spolu s osobami X. T., nar. XX. XX. XXXX, trestne stíhaný v samostatnom trestnom konaní, A. H., nar. XX. XX. XXXX, právoplatne odsúdený v inom trestnom konaní a ďalším doposiaľ nestotožneným páchatelom sa spojili, rozdelili si jednotlivé úlohy, koordinovaným a plánovaným konaním, aby zabezpečili dňa 18. 03. 2012 úspešné vykonanie krádeže vlámaním do prevádzky Obchodného domu BILLA na ulici Lučeneckej vo Veľkom Krtíši, najskôr X. T., A. H. a F. J. na nezistenom vozidle typu Combi, ktoré šoféroval X. T. prišli v čase o 22.15 hod. dňa 18. 03. 2012 do obce I., okres Veľký Krtíš pred rodinný dom č. XX, kde po predchádzajúcej dohode X. T. vystúpil z vozidla, preskočil plot rodinného domu vysoký 180 cm, neznámou horľavinou - zmesou oleja a benzínu polila motorové vozidlo značky Volkswagen Touareg, ev. č. VK-XXXBH, zapálil ho z dôvodu, že vozidlo patrilo príslušníkovi policajného zboru, s ktorým mal F. J. nejaký spor, resp. ktorý preveroval aj jeho osobu v súvislosti s krádežami motorových vozidiel, a tiež aby odlákali hliadky polície, následne z miesta všetci traja odišli, pričom od vozidla

značky Volkswagen Touareg došlo k obhoreniu v blízkosti parkujúceho vozidla značky Fiat Bravo, ev. č. VK-XXX-AI, čím svojim konaním spôsobili S. J., nar. XX. XX. M. škodu poškodením motorového vozidla Volkswagen Touareg podľa odborného vyjadrenia číslo 52/2019 X.. S. W. vo výške 9 391,- Eur, poškodením motorového vozidla značky Fiat Bravo vo výške 399,- Eur, spolu teda škodu celkovo vo výške 9 790,- Eur následne sa všetci traja na motorovom vozidla presunuli k areálu spoločnosti VK SUMA s. r. o. na ulici V. č. XX vo Veľkom Krtíši, kde za účelom odlákania hliadky PZ, v záujme úspešného vykonania krádeže trezoru v prevádzke Obchodného domu BILLA na ulici Lučenskej vo Veľkom Krtíši, F. J. čase o 22.43 hod. preliezol cez bránu areálu a prenesenou sekerou porozbíjal 3 kusy dvojité sklenených výplní okien na vrátnici v prevádzkovej budove, o ktorej vedeli, že je napojená na signalizačné zariadenie, pričom uvedeným konaním spôsobili škodu spoločnosti VK SUMA, s. r. o. Veľký Krtíš vo výške 254,40 Eur, po vykonaní týchto skutkov sa presunuli k Obchodnému domu BILLA na ulici Lučenskej vo Veľkom Krtíši, kde v čase od 22.54 hod., do 23.35 hod. presne nezisteným spôsobom rozbili dvojité presklené dvere - výklad na Obchodnom dome BILLA, ktoré sa nachádzajú vpravo od hlavných vchodových dverí a sklenenú výplň dverí kancelárie, ktorá sa nachádza v uvedenej predajni vpravo od bankomatu ČSOB banky, vznikli do kancelárie, oceľovým lanom opásali trezor nachádzajúci sa v kancelárii, vytrhli ho zo zeme, pričom v trezore sa v tom čase nenachádzala žiadna finančná hotovosť, z kancelárie predajne ho neodniesli, z mieste činu ušli a preto odcudzením finančnej hotovosti nebola spôsobená škoda, pričom však poškodili písací stroj, rozbili dvere na počítačovej skrini a počítač na chladenie, čím spôsobili pre spoločnosť BILLA, s. r. o. Bajkalská 19/A, Bratislava škodu poškodením vecí vo výške 1 514,28 Eur, pričom K. C. spolu s doposiaľ nestotožneným páchatelom v čase páchania vyššie popísaných skutkov zabezpečovali ochranu tým spôsobom, že dávali pozor na prízjazdových cestách ako tzv. „oká“, aby mohli prostredníctvom vysielaciek varovať ostatných pred príchodom prípadnej policajnej hliadky, a tak zabezpečovali úspešné vykonanie skutkov a splnenie cieľa, ktorý si všetci obvinení vopred stanovili.

Za uvedenú trestnú činnosť boli obžalovaní okresným súdom odsúdení a to obžalovaný 1/ K. C.

podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. mu výkon uloženého trestu podmienčne odložil a uložil obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorý bude vykonávať Okresný súd Banská Bystrica a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu určil skúšobná doba v trvaní 3 rokov.

Podľa § 51 ods. 2, 4 písm. d) Tr. zák. sa ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze podľa svojich možností a schopností uhradiť v skúšobnej dobe náhradu škody poškodeným.

Obžalovaný 2/ F. J.

podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. výkon uloženého trestu podmienčne odložil a uložil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, ktorý bude vykonávať Okresný súd Banská Bystrica. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov. Podľa § 51 ods. 2, 4 písm. d) Tr. zák. mu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podľa svojich možností a schopností uhradiť v skúšobnej dobe náhradu škody poškodeným.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaných zaviazal k povinnosti spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému S. J., nar. XX. XX. XXXX, I. č. XX, C. J., náhradu škody spolu vo výške 9 790,- Eur (Volkswagen Touareg 9 391,- Eur + Fiat Bravo 399,- Eur), poškodenému VK SUMA, s. r. o. so sídlom V. XX, Veľký Krtíš, IČO: 36 814 288, náhradu škody vo výške 254,40 Eur, poškodenému BILLA, s. r. o., so sídlom D. XX/A, D., IČO: 31 347 037, náhradu škody vo výške 1 514,28 Eur.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním v zákonom stanovenej lehote ako osoby na to oprávnené, cestou svojho obhajcu napadli, obidvaja obžalovaní.

V písomných dôvodoch odvolania obhajca za obžalovaných uviedol, že samotný rozsudok je postavený na výpovedi svedka kajúcnika X. T., ako aj to, že X. T. mal označiť miesto páchania trestných činov. Sú

rozhodol aj o nárokoch na náhradu škody, pričom samotné rozhodnutie o náhrade škody je zmätočné, pretože S. J. si na hlavnom pojednávaní náhradu škody neuplatnil, napriek tomu súd priznal tomuto poškodenému náhradu sumy vo výške 9 790,- €.

Bolo preukázané, že vozidlo svedkovi J. mal podpáliť práve kajúcnik X. T., ktorý ani nebol zviazaný k náhrade škody, pričom súd uveril výpovedi svedka T.. V tomto smere je preto napadnutý rozsudok zmätočný.

Tak isto pokiaľ ide o nárok na náhradu škody spoločnosti VK SUMA, s.r.o., tak konateľ spoločnosti uviedol, že mu bola škoda uhradená prostredníctvom poisťovne a škodu si neuplatňuje, preto rozhodnutie súdu o náhrade škody je potom nezákonné. To isté platí aj v súvislosti so škodou pre spol. BILLA, s.r.o., Bratislava, keďže táto si nemohla uplatňovať škodu, keďže táto jej už bola čiastočne uhradená zo strany ods. A. H., ktorý bol v tejto právoplatne odsúdený. Z toho vyplýva, že celý rozsudok okresného súdu je ohľadne priznaných nárokov na náhradu škody zmätočný a nesprávny.

Pokiaľ okresný súd uveril svedeckým výpovediam svedka kajúcnika X. T., tak v tomto smere súd nehodnotil zásadné okolnosti prípadu a to, že nie je vylúčený, že svedok T. sa mohol dopustiť takého konania, aké opisoval, ale s úplne inými osobami, ako uvádzal vo svojich výpovediach. Neexistuje žiadny priamy alebo nepriamy dôkaz, že by sa obž. J. a obž. C. zúčastnili takého konania, ako to svedok T. opisuje. Skutočnosť, že svedok popísal, ako došlo k podpáleniu auta, k rozbitiu výplne na dverách a k pokusu krádeže trezora BILLA svedčí len o tom, že sa tohto zúčastnil, ale nesvedčí o tom, že sa toho skutku mali dopustiť aj obžalovaní. Za nelogické podľa obhajoby treba považovať konštatovanie T., že obž. J. mal známu v predajni BILLA, ktorá ho mala informovať, že v trezore je značná suma peňazí. Ak by to tak bolo, tak by obž. J. informovaný aj o tom, že v trezore sa nenachádzajú žiadne peniaze a preto je nelogické, aby sa páchatelia pokúsili odcudzovať prázdny trezor. Je to len podľa názoru obhajoby, snaha svedka T. zatiahnuť do prípadu obž. J. a obž. C..

V osobe svedka X. T. sa jedná o dlhoročného recidivistu, tento sa živil krádežami, pričom obž. J. a obž. C. sú riadne zamestnaní a podnikajú, vo výpise z odpisu z RT nemajú žiadny záznam. Naproti tomu X. T. má 9 záznamov ekonomickej trestnej činnosti a ďalším trestným stíhaniam sa vyhýba tým spôsobom, že vystupuje ako profesionálny svedok, ktorý usvedčuje iných páchatel'ov, pričom v súčasnosti mu bolo umožnené, aby odišiel pracovať do Švajčiarska, pričom sa jedná o osobu nevierohodnú. Nikdy orgány činné v trestnom konaní neskúmali, či takýto svedok nemá tendencie k fabulovaniu konkrétnych skutočností, pretože na jednej strane vie s určitosťou a presnosťou ukázať miesta, kde nebol 9 rokov, na druhej strane si nevie spomenúť na triviálne záležitosti, ktoré by mal takýto páchatel' vedieť popísať. Ďalej obhajoba namietala aj kvalifikáciu konania obžalovaných, keďže podľa jeho názoru je táto kvalifikácia nejasná, pretože pokiaľ sa týka pokusu krádeže trezoru, tak takáto právna kvalifikácia by mala byť subsumovaná pod pojem pokusu krádeže, pričom je potrebné odlišiť podpálenie auta, poškodenie dverí a pokus krádeže trezoru z hľadiska motivácie jednotlivých páchatel'ov. Súd v tomto smere síce prijal určitý kompromis, že uznal vinu obžalovaných, avšak uložil mu len podmienené tresty odňatia slobody na dolnej hranici.

V tomto smere poukázala obhajoba aj na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva v prípade O. proti Slovenskej republike, kde došlo k zrušeniu rozhodnutia len preto, že sa neskúmalo, aké benefity získal kajúcnik, ktorý v tomto smere proti O. vypovedal. Je toho názoru aj v danom prípade malo byť skúmané, či vypovedaním proti obžalovaným J. a C. nezískal X. T. väčšie benefity ako by sa tak stalo, keby tak neurobil.

Obhajca navyše v odvolaní za obžalovaných namietal aj spôsob vykonania previerky výpovede svedka T., kde podľa jeho názoru bol tento svedok manipulovaný policajtami, pretože bol vozený s nimi v aute a on ako obhajca išiel za autom polície a nemal možnosť počuť, čo policajti a T. medzi sebou rozprávajú. Z uvedeného dôvodu je potom obhajoba toho názoru, že boli porušené základné práva na obhajobu obžalovaných, chyby vo výrokových rozsudku a pochybnosti pri správnosti skutkových zistení a preto navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec bola vrátená postupom podľa § 321 Tr. por. súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu obhajcu a obidvoch obžalovaných sa písomnou formou vyjadril aj prokurátor krajskej prokuratúry, ktorý uviedol, že pokiaľ ide o sťažnosť obhajcu ohľadne vykonávania samotnej previerky výpovede svedka T., tak s takýmto nestotožňuje, pričom ako vyplýva zo samotnej zápisnice o vykonaní previerky výpovede svedka na mieste boli jednoznačné, tieto výpovede v zápisnici sú podpísané nielen svedkom, ale aj obhajcom, kde nie sú zahrnuté žiadne námietky obhajoby v smere, kde namieta zákonnosť previerky.

Pokiaľ obhajoba namieta osobu X. T., v tejto súvislosti poukazuje, že tieto nie sú dôvodné. Nie je ani správny záver obhajoby, že by nebol X. T. za skutky popísané v napadnutom rozsudku vôbec obvinený, práve naopak, bol obvinený, avšak vec bola vylúčená na samostatné konanie. Taktiež prokurátor

nesúhlasí s tvrdením obhajoby, že v osobe X. T. ide o profesionálneho udavača, ktorý mohol obviniť kohokoľvek chcel z trestnej činnosti, ktorej sa aj sám dopúšťal. Na takýto záver nie sú žiadne dôkazy. Podľa názoru prokurátora z výpovedi svedka T. tak v procesnom postavení obvineného, ako aj následne v procesnom postavení svedka je zrejماً snaha menovaného o uvedenie čo najpresnejších údajov k vyšetrovanej trestnej činnosti, k jej časovým súvislostiam a zodpovedanie a vysvetlenie položiek tak, aby to bolo prirodzené, že vzhľadom na časový odstup od spáchania skutkov, ako aj na skutočnosť, že T. sa podľa dôkazov založených v spise podieľal na objasnení ďalších skutkov, si už presne nepamätal samotné podstatné detaily. Nemá oporu v dôkazoch ani tvrdenie obhajoby, že výpoveď X. T. je samotná a ojedinelá a nemôže stačiť na usvedčenie osôb. Práve T. zotrval na obsahu svojich výpovedí realizovaných v zadokumentovanom prípade proti ods. A. H., pričom on, aj ďalší svedkovia popisali skutkový dej spôsobom zhodným, ako to uviedol spomínaný spolupracujúci svedok. Za ničím nepodložené považuje prokurátor aj konštatovanie obhajoby, že v prípade svedka T. ide o osobu nevierohodnú, pretože aby nebol trestne stíhaný, bol by schopný a ochotný udať každého, na ktorých osobách má polícia záujem a získava benefity v podobe zastavenia alebo odloženia trestného stíhania a bolo mu umožnené pracovať vo Švajčiarsku. V prvom rade konštatoval, že je stále menovanému vznesené obvinenie za spáchanú trestnú činnosť, pričom účelom spravodlivého vyhodnotenie svedka T. zo strany súdu bol do vyšetrovacieho spisu zabezpečený prehľad trestných vecí, v ktorých menovaný vystupuje v procesnom postavení spolupracujúceho obvineného, ako aj informácie objasňujúce, akým spôsobom došlo k začatiu spolupráce a potom vzhľadom na uvedené skutočnosti je prokurátor toho názoru, že obhajobné tvrdenia obhajcu a obžalovaných nie sú dôvodné a preto navrhol odvolanie ako také zamietnuť.

V dôsledku podaného odvolania potom Krajský súd v Banskej Bystrici určil termín verejného zasadnutia o odvolaní obidvoch obžalovaných. Ešte pred vykonaním verejného zasadnutia obhajca obžalovaných doručil krajskému súdu zápisnicu z hlavného pojednávania z Okresného súdu Banská Bystrica zo spisu sp.zn. 6Tk/2/2021. Obhajoba touto zápisnicou, kde je tiež vedené trestné stíhanie, mimo iných aj voči K. C. a kde vystupuje ako kajúcnik a svedok X. T., chcela poukázať na to, že svedkovia aj v danej trestnej veci vypovedajú vo vzťahu ku kajúcnikovi T. ako k človeku, ktorý sa zbavuje zodpovednosti tým, že usvedčuje iné osoby. V súvislosti s touto zápisnicou si potom následne krajský súd aj vyžiadal z Okresného súdu Banská Bystrica obžalobu tej trestnej veci, z ktorej zápisnice obhajca predložil zápisnicu z pojednávania a zistil, že v tej trestnej veci sa mal mimo iných aj A. H. a K. C. dopustiť obdobného konania ako v danej trestnej veci, teda lúpeže trezoru, avšak malo sa tak stať v prevádzke kamenárstva v meste Martin, miestna časť Tomčany, kde taktiež vystupuje ako svedok kajúcnik X. T..

Na verejnom zasadnutí, kde krajský súd konal o odvolaní obidvoch obžalovaných, doplnil dokazovanie postupom podľa § 326 ods. 5 Tr. por. a § 269 Tr. por. prečítaním predložených listín jednak od obhajcu a jednak tých, ktoré si krajský súd vyžiadal sám a to zápisnice z hlavného pojednávania OS Banská Bystrica, sp.zn. 6Tk/2/2021 a obžaloby krajského prokurátora v Žiline z 25.05.2021. Z týchto listín je zrejماً, že ku skutkom, za ktoré je K. C. v tomto konaní stíhaný, malo dôjsť v presne nezistenom období mesiaca apríl, máj 2011.

Na verejnom zasadnutí potom obhajca obžalovaných v konečnom návrhu uviedol, že sa v celom rozsahu pridriavam dôvodov, o ktoré svoje odvolanie oprel, navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, pričom zároveň pripojil na oboznámenie súdu aj ďalší rozsudok OS Banská Bystrica z 19.7.2022, ktorým bol obž. K. C. oslobodený spod obžaloby, kde ho taktiež z trestnej činnosti mal usvedčovať X. T., avšak uvedená trestná vec ešte právoplatná nie je, pričom odvolacie konanie je vedené na Krajskom súde v Banskej Bystrici. Dodal, že podľa jeho názoru sa v súčasnosti svedok T. skrýva vo Švajčiarsku, keďže sa dopustil ďalšej násilnej trestnej činnosti.

Krajský prokurátor naopak v konečnom návrhu uviedol, že pokiaľ ide o konkrétnu trestnú vec a to odvolanie obžalovaných, tak sa pridriava svojho vyjadrenia k odvolaniu obhajcu obžalovaných a navrhol, aby toto odvolanie bolo zamietnuté. Pokiaľ ide o dôkazy, ktoré boli v súčasnosti predložené obhajobou, tak nie je pravdou, že by sa T. skrýval vo Švajčiarsku, ale tam pracuje, je známa jeho adresa a mal by byť z tejto adresy na pojednávanie predvolaný a pokiaľ ide o predložený neprávoplatný rozsudok, ktorým bol C. oslobodený, tak v tomto rozsudku sú aj ďalší dvaja obžalovaní, ktorí boli uznaní zo žalovanej trestnej činnosti, a to tiež na základe výpovedí svedka T. a preto nikto nespomína, že by tento svedok mal klamať. Z uvedeného dôvodu preto navrhol, aby bolo odvolanie obžalovaných zamietnuté.

Obžalovaný C. v konečnom návrhu uviedol, že sa necíti byť vinný, v ostatnom sa pridriava výpovedí, ktoré urobil v priebehu pojednávania.

Taktiež obžalovaný Krnáč v konečnom návrhu uviedol, že je nevinný, trestnej činnosti sa nedopustil, usvedčuje ho len svedok T., pričom on má vedomosť, že tento svedok pácha rôznu trestnú činnosť aj so svojou družkou, a preto svedčí proti nim, lebo je na policii chránený.

Na podklade podaného odvolania potom krajský súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podali odvolatelia odvolanie, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaných K. C. a F. J. nie sú dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že Okresný súd Banská Bystrica vykonal na hlavných pojednávaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v zmysle ust. § 2 ods. 10, resp. ich správne vyhodnotil jednotlivo, aj v ich vzájomnom súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku postupom v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol všetky skutočnosti, ktoré vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení týchto dôkazov a to najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Krajský súd preto v danom štádiu trestného konania nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože aj podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na viacerých hlavných pojednávaniach a aj nimi je jednoznačne preukázané, že obidvaja obžalovaní sa dopustili trestnej činnosti tak, ako im je kladená za vinu v obžalobe.

Správne potom postupoval prvostupňový súd, keď za takéhoto stavu aj obidvom obžalovaným za danú trestnú činnosť uložil len podmienené tresty odňatia slobody, keďže od spáchanej trestnej činnosti uplynula už značná doba a obžalovaný K. C. doposiaľ súdne trestaný nebol a obžalovaný F. J. bol síce jedenkrát súdne trestaný, ale aj toto odsúdenie má zahľadené.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaných sa podrobne a podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd nemá o týchto záveroch pochybnosti a preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Krajský súd zároveň poukazuje na to, že nemá povinnosť odôvodňovať svoje rozhodnutie tak, aby sa vysporiadal s každým jedným argumentom obhajoby, keďže aj v zmysle rozsudkom Európskeho súdu pre ľudské práva sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa, pokiaľ s ním v celom rozsahu súhlasí.

Nad rámec uvedeného však krajský súd k argumentom obhajoby uvedeným v odvolaní uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom prokurátora pokiaľ ide o námietky obhajcu ohľadne spôsobu vykonania previerky výpovede svedka T. na mieste činu, v tomto smere sú smerodajné nielen tvrdenia svedka, ale aj výpovede príslušníkov polície, ktorí sa tohto úkonu zúčastnili, samotný obhajca v čase, keď úkon vykonávaný, nenamietal žiadnym spôsobom spôsob vykonania tejto previerky a ak tak začal robiť s odstupom dlhšieho časového obdobia, nie je možné verifikovať jeho tvrdenia takým spôsobom, ako sa toho on domáha, keď samotní svedkovia tieto okolnosti popierajú.

Pokiaľ ide o hodnovernosť tvrdení kajúcnika X. T., ani v tomto smere krajský súd nemá pochybnosti o jeho vyjadreniach, je nepochybné, že obv. C. na mieste činu nikto nemohol vidieť, keď on, ako je to zrejmé aj zo skutku, fakticky dával pozor a strážil, aby sa nedostali do styku s prípadným príchodom polície.

Krajský súd práve naopak, na rozdiel od obhajoby, pri preskúmaní obhajcom predloženej zápisnice, ako aj obžaloby v inej trestnej veci dospel k záveru, že forma spáchanej trestnej činnosti v žalovanom konkrétnom prípade vo Veľkom Krtíši, ako aj tej, ktorá v súčasnosti ešte prebieha na Okresnom súde Banská Bystrica, týka sa Kamenárstva v Martine, v miestnej časti Tomčany, je fakticky vykonaná rovnakým spôsobom a je nelogické, ak by sa tejto trestnej činnosti obž. C. nezúčastnil, aby ho

T. označoval ako spolupáchateľa, ktorý v každom prípade vždy dáva len pozor na to, aby vopred páchatel'ov trestnej činnosti informoval o prípadnom príchode policajnej hliadky.

Keďže krajský súd sa nestotožnil s podaným odvolaním obidvoch obžalovaných, nemohol mu vyhovieť, pokiaľ ide o otázky viny a uloženého trestu.

Avšak je nepochybné, že okresný súd pochybil, pokiaľ priznal poškodeným stranám právo na náhradu škody a k tomuto zaviazal obidvoch obžalovaných, že takýto postup je nesprávny a nezákonný. Správne konštatoval obhajca obžalovaných, že svedok J. uvádzal skutočnosti o tom, že mu časť peňazí bola vyplatená pri predaji auta a časť mu bola vyplatená z poisťky, navyac je nepochybné, že danej trestnej činnosti sa nedopustili len obžalovaní C. a J., ale mal sa jej dopustiť aj svedok T., takže nesprávny je záver súdu, že len obžalovaní C. a J. majú tomuto svedkovi uhradiť spôsobenú škodu. To isté platí aj vo vzťahu k poškodenej strane VK SUMA, s.r.o., Veľký Krčíš, kde dokonca poškodený si ani škodu na hlavnom pojednávaní neuplatňoval a pokiaľ ide o spol. BILLA, s.r.o., Bratislava, tak je nepochybné, že časť z tejto škody už uhradil pri svojom odsúdení za tento skutok aj ods. H..

Z uvedeného dôvodu preto krajský súd potom napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody zrušil a rozhodol sám tak, že poškodené strany s ich nárokom na náhradu škody odkázal postupom podľa § 288 ods. 1 Tr. por. na civilný proces.

Za týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tým spôsobom, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Krajský súd potom tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.